

ikke videre, før den er skaffet af Vejen. Det har fra Landstingets Side stadig været fremhævet, at det er imod dets Ønske at benytte denne Afgift i det Øjemed at kompensere en Indtægtsnedgang paa Toldloven. Naar den ærede Minister nu meddelel os, at en Vægning fra vor Side ved at gaa videre med Brændevinslovens Behandling, er det samme som, at den hele Skattereform bringes til at standse, ja, saa maa vi jo tage den ærede Ministers Ord for godt. Thi han er formodentlig i Stand til at standse Skattereformen. Vi have altsaa nu en Bebudelse om, hvad der fra hans Side vil ske. Vort Formaal har været at rydde en Sten bort, som hidtil har ligget i Vejen.

Naar den ærede Minister til sidst undrer sig over, at man vil udtale sin Mistillid til ham, og finder, at man derved har vist ham saa stor Opmærksomhed, at man er kommen i Strid med den sunde Fornuft, beror denne Opfattelse paa, at den ærede Minister — jeg beklager at maatte sige det — ikke med fuld Forstaaelse har læst de paagældende Linier igennem. Den ærede Minister mener, at vi ikke tør betro ham Indtægterne af Brændevinen, men at vi derimod ikke have noget mod at betro ham de voksende Midler, som Toldloven indbringer. Jeg ved egentlig ikke, hvoraf den ærede Minister slutter dette sidste. Der er noget, der hedder Nødvendighed; men med særlig Fornøjelse eller særlig stort Mod, se vi ham ikke raade over disse Midler. Saa længe Folketinget ikke paa egen Haand kan forandre Skattelovgivningen, maa det finde sig i, at Indtægterne, som de følge af de bestaaende Love flyde ind i Statskassen og blive bestyrede af den ærede Minister. Men noget andet vilde være, om vi gav vort Samtykke til ny Love, som stærkt forøgede Statskassens Indtægter. Det er det, det drejer sig om. Den første Del af Dagsordenen sigter til Brændevinsskatten, som Kompensation for Toldloven. Den sidste Del, hvilken den ærede Minister omtalte, sigter til Landstingets Ønske om at forhøje Afgiften i andre Øjemed, og lade de ny Indtægter flyde ind i Statskassen. Det er dette, som vi ganske særlig under den nuværende Regering ikke vilde samtykke i. Den ærede Minister er alt for beskedent, naar han mener, at der derved er gjort for stor Stads af ham. Det turde ogsaa være en Misforstaaelse af ham at tro, at vi ved at vedtage en Formue- og Indtægtskat have vist ham noget Overmaal af Tillid; thi Lovforslaget gik op til Landstinget

med en Bestemmelse, der vil medføre at der næppe ad den Vej kommer forøgede Indtægter ind i Statskassen. Altsaa nogen overstrømmende Rigdom af Midler kan den ærede Minister ikke gøre sig Haab om at faa til Raadighed ad den Vej.

Finansministeren (Hørring): Jeg har ikke udtalt, at Folketinget har bundet sig over for Minister Lüttichau til at give Kompensation ved en Brændevinsskat. Det ved jeg meget vel ikke er Tilfældet. Men det, man lod staa frit, var, at man kunde komme til Forhandling om Brændevinsafgiftsloven saaledes, at den kunde bruges til Kompensation af Toldloven, og det er netop denne Mulighed, man ved Dagsordenen i Dag afskærer sig. Den ærede Ordfører talte om Brændevinsafgiftslovsforslaget. Jeg begriber ikke, hvorledes den ærede Ordfører kan omforme det Forslag til Lov om en forøget Brændevinsafgift, som her foreligger paa Tingets Bord, vedtaget af Landstinget, saaledes som det blev forelagt af mig i Landstinget ved en betydelig Nedsættelse af den Afgift, der oprindelig var foreslaaet, saaledes, at det bliver til det samme Forslag, som Regeringen fremsatte i Samlingen 1896—97. Der er jo ikke mere Tale om at forøge Brændevinsafgiften ud over, hvad der i Virkeligheden er nødvendigt til Kompensation paa Toldloven. Landstinget har i sin Beregning over Indtægten af Brændevinsafgiften nedsat denne betydeligt. Jeg regnede, hvis jeg ikke husker fejl, med 5 Mill. Kr., Landstinget regnede med 3½ Mill. Kr., men en Forøgelse af Brændevinsafgiften med, hvad der her er Tale om, strækker sig ikke ud over det simple Formaal at komme til Løsning af Toldreformen saaledes, at man søger Kompensation ved Hjælp af Brændevinsafgiften. Det har ogsaa været Mening i Landstinget, og naar den ærede Ordfører nu omdanner Brændevinsafgiftslovsforslaget saaledes, at det skulde gaa ud paa at skaffe store Indtægter ind i Statskassen ud over, hvad der er nu, er det ikke andet end den rene, skære Fantasi.

At man vil rydde Sten af Vejen for Toldloven ved at fremsætte den foreslaaede Dagsorden turde være en saadan Paastand, at jeg rolig kan skænke den ærede Ordfører den, jeg behøver vist ikke at gaa nærmere ind paa den. Ikke heller skal jeg gaa nærmere ind paa den ærede Ordførers sidste Bemærkning med Hensyn til Dagsordenens anden Del. Jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at Ind-